

[Gade]

mer. Det ene var det med markedet, og det andet er gælds-krisen – og det er jo de to store problemer i forhold til ulandene, herunder også AVS-landene – som på mange måder er uløste, selv om denne aftale er lavet.

I den sammenhæng er vi noget bekymret over, at ordningen er 10-årig, ganske vist med mulighed for genforhandling på den finansielle side efter 5 år, for så vidt jeg kan se, er der faktisk behov for mange nye genforhandlinger i løbet af 1990'erne. Jeg vil spørge udenrigsministeren, om ikke regeringen deler det syn, at der ikke bør være sat et punktum for de næste 10 år i forhold til de problemstillinger, som AVS-aftalen omhandler.

SF vil ikke hindre en ratifikation af det her omhandlede omfang, selv om vi altså mener, at der er behov for en lang række andre ting, og selv om aftalen heller ikke er tilfredsstillende set fra de fattigste ulandes synsvinkel. Vi vil i udvalgsarbejdet søge belyst, hvordan AVS-landene har stillet sig til aftalen. Vi er selvfølgelig fuldt bekendt med, at de har tilsluttet sig den, men vi vil i udvalgsarbejdet også se på, med hvilke begrundelser de har tilsluttet sig aftalen, om de har følt sig i en situation, hvor armen var vredet om på dem og de ikke havde andre muligheder. Ud fra det vil vi tage endelig stilling.

Annette Just (FP):

Denne debat skal jo nok gå hurtigt, for jeg har lagt mærke til, at jo større beløb vi taler om, jo hurtigere går debatten. Og i dag taler vi altså om 92 mia. kr. over en 5-årig periode – det er en stigning på 40 pct. – til 69 lande, så man kan i hvert fald sige, at det er rimelig store tal, vi taler om. Det er også et beslutningsforslag, som er på over 600 sider, så det kan alle jo lynhurtigt overskue og sætte sig ind i. Jeg tror godt, jeg vil prøve at påvise, at det ikke er tilfældet.

Vi står altså over for tilskud til de andre EF-landes tidligere kolonilande. Det er jo ikke tidligere danske kolonier, vi står for at skulle hjælpe, det er de andre EF-landes, det er deres dårlige samvittigheder over den tilstand, som de efterlod deres kolonier i. Vi kan måske takke for, at vi stadig væk har Grønland, så vi ikke også skal give Grønland tilskud over Lomékonventionen.

Men så står Socialdemokratiet og i øvrigt også de andre partier og siger: Ih, nu har vi fået menneskerettigheder ind, og hvor er det skønt,

og kvinderne bliver omtalt. Der bliver talt om kvinder i flere artikler, som hr. Ivar Nørgaard også påpegede. Og det har han helt ret i, men der er ikke ét sted, hvor der står, at det ikke må være en militærmagt, der nedbryder befolkningens moral. Der er ikke en eneste ordfører, indtil nu i hvert fald, der bare har studset over, at der er tre af de lande, som er repræsenteret ved militæret, og der er andre lande, som vi ved bliver styret af militæret. Men det er sådan set ligegyldigt, når vi taler menneskerettigheder, bare vi får kvinderne med.

Nu er der ikke nogen af partierne, der er i tvivl om, hvad jeg mener, når vi taler om, at kvinder skal det ene og kvinder skal det andet. Jeg mener, når vi taler om arbejdsmarkedet, at vi alle sammen er mennesker, og jeg bryder mig ikke om den form for diskriminering af halvdel af befolkningen ved hele tiden at tale om kvinder.

Men så er der selvfølgelig kommet lidt med om miljø, og det er jo rart at vide, at nu kan ulandene få pålagt ekstra restriktioner, hvad enten de kan lide det eller ej. Det skal selvfølgelig være os heroppe i den velbærgede nordlige del, der skal bestemme, hvilken form for miljøforanstaltninger de skal lave i Afrika og Sydamerika. Jeg synes, det er imponerende, at det danske Folketing har en sådan færdig mening om den slags.

Jeg forstår udmærket godt, at SF siger, at denne gang vil de være mere positive, end de var ved Lomé III, for nu er der tale om, at så at sige det hele bliver givet væk, i stedet for at det bare var lån, og så er vi altså sikre på, at danskerne kun bliver fattigere. Mærkeligt nok er det ikke Fremskridtspartiets mening, vi mener, at borgernes penge ligger bedst i deres egne lommer.

Jeg undrer mig også over den fine måde, hvorpå alle bare kan sige: Jamen det er mægtig godt, vi har studeret det, og vi har måske et par enkelte spørgsmål. Jeg vil gerne vide – men det får jeg nok ikke svar på – hvor mange af ordførerne der kan fortælle mig, hvad de koder, som man taler om, betyder. F.eks. på side 492 under »Olieafgrøder«, hvor der står »Toldfritagelse for alle varer«, står der altså bare omkring 70 gange nedad en 8-cifret kode, der står ikke nogen som helst forklaring. Hvad er det for nogle olieafgrøder, vi giver toldfritagelse for?